

26.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1921,

kterým se upravují předpisy o nemocenském pojištění na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Podle čl. VIII. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 689 Sb. z. a n., vydávají se tyto předpisy:

§ 1.

Působnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919, č. 516 Sb. z. a n., rozšiřuje se i na území Podkarpatské Rusi s tím, že prováděním pojištění nemocenského v Podkarpatské Rusi pověřuje se Zemská úřadovna pro pojištění dělníků na Slovensku v Bratislavě se zpětnou platností ode dne 1. října 1919.

§ 2.

Odst. 1. § 10 zákonného článku XIX. z roku 1907 bude znít takto:

Pojistná povinnost stanovená v § 1 zákona z 30. března 1888, č. 33 ř. z. ve znění článku 1. zákona z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n. (vládní nařízení z 23. září 1919, č. 516 Sb. z. a n.) nevztahuje se ke zřízencům, kteří jsou ustanoveni se stálým služným ve službě státu, země, župy, okresu, obce, municipálního města nebo veřejného fondu, pokud zřízenci ti mají v případě onemocnění proti svému zaměstnavateli nárok na služné aspoň po dobu jednoho roku.

§ 3.

Odst. 1. § 24 zákonného článku XIX. z roku 1907 mění se takto:

Za účelem pojištění zařadí se pojištěnci podle pracovního výdělku ve mzdové třídy podle této stupnice:

Mzdová třída	denní pracovní výdělek v Kč nad	do	Za průměrný pracovní výdělek denní platí
I.	—	3.—	2.—
II.	3.—	5.—	4.—
III.	5.—	7.50	6.—
IV.	7.50	10.50	9.—
V.	10.50	13.50	12.—
VI.	13.50	16.50	15.—
VII.	16.50	19.50	18.—
VIII.	19.50	22.50	21.—
IX.	22.50	25.50	24.—
X.	25.50	28.50	27.—
XI.	28.50	31.50	30.—
XII.	31.50	34.50	33.—
XIII.	34.50	—	36.—

Pro vyměření příspěvku počítá se týdenní výdělek sedminásobnou, měsíční třicetinasobnou částkou denního výdělku.

§ 4.

Prvá věta § 25 zákonného článku XIX. z roku 1907 ve znění §u 3 nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919, č. 516 Sb. z. a n., mění se takto:

Celkové příspěvky za jednoho pojištěnce nesmějí za týden činiti více nežli čtyři desetiny průměrného denního pracovního výdělku třídy mzdové (§ 24, odst. 1.).

§ 5.

Odst. 3. § 25 zákonného článku XIX. z roku 1907 mění se a bude znít takto:

Ukáže-li se toho potřeba, může ministerstvo sociální péče vyslechnout Zemskou úřadovnu pro pojištění dělníků na Slovensku povolit, aby celkové příspěvky za pojištěnce mohly být zvýšeny až nejvýše na 8% průměrné mzdy mzdové třídy, do níž pojištěnec byl zařazen, pokud je to nutno k úhradě zákonných dávek (§ 50).

§ 6.

Odst. 1. § 50 zákonného článku XIX. z roku 1907 se mění a bude znít takto:

Předmětem pojištění označeného v § 1 jest poskytování nemocenských podpor, podpor šestinědělek a pohřebného. Na pojišťovacích dávkách budíž poskytováno aspoň:

1. Od počátku nemoci zdarma lékařská pomoc, čítajíc v to pomoc při porodu, příspěvní báby, jakož i potřebná léčiva a jinaké therapeutické pomůcky.

2. Trvá-li nemoc déle 3 dnů a je-li nemocný neschopen výdělku, ode dne onemocnění toto denní nemocenské:

ve mzdové třídě	I.	1 Kč 40 h
" " "	II.	2 „ 70 „
" " "	III.	4 „ — „
" " "	IV.	6 „ — „
" " "	V.	8 „ — „
" " "	VI.	10 „ — „
" " "	VII.	12 „ — „
" " "	VIII.	14 „ — „
" " "	IX.	16 „ — „
" " "	X.	18 „ — „
" " "	XI.	20 „ — „
" " "	XII.	22 „ — „
" " "	XIII.	24 „ — „

Den, kdy se nepracuje, je-li prvním nebo posledním dnem nemoci, nebudíž čítán.

Nemocenské podpory (č. 1. a 2.) budtež poskytovány, dokud nemoc trvá, a neskončí-li dřívě, po dobu jednoho roku od počátku nemoci, a to nemocenské týdně pozadu.

3. Šestinedělkám buď poskytována peněžitá podpora ve výši nemocenského 6 neděl před slehnutím a až do 6 neděl po slehnutí, pokud nekonaí v té době námezdní práce.

4. Šestinedělkám, které samy koií své děti — bez ohledu na nemocenské nebo podporu šestinedělek, již se jim snad dostává — podpora ve výši polovičního nemocenského až do uplynutí 12. týdne po slehnutí (prémie na kojení).

5. Zemřel-li pojištěnec, pozůstalým 30násobný obnos průměrného denního výdělku pracovního, ale ne méně nežli 150 Kč (pohřebné). Nemí-li tu pozůstalých, budíž použito pohřebného až do výše vzniklých útrat pohřbu k úhradě těchto nákladů.

6. Příslušníkům rodiny pojištěncovy, a to manželce, družce, nebo manželu, manželským, nemanželským a nevlastním dětem do dokonání 16. roku, rodičům, sourozencům, dědu a babě, tchánovi a tchyni, kteří bydlí s pojištěncem ve společné domácnosti a nejsou sami podrobeni pojistné povinnosti, dávky uvedené pod č. 1. a 5., pohřebné však nesmí převyšovati 60 Kč, zemřel-li příslušník rodiny nejvýš dvouletý, 180 Kč při úmrtí příslušníka staršího dvou let, nedokonavšího však 14 let, a 300 Kč, jde-li o úmrtí příslušníka staršího.

Každá okresní nemocenská pokladna jest povinna poskytnouti dávky uvedené v odstavci prvním, č. 1., také členu jiné nemocenské pokladny, jenž v jejím obvodě bydlí a příslušníkům jeho rodiny, je-li poskytnutí dávek těch nezbytně nutno nebo vyžaduje-li toho příslušná nemocenská pokladna. Tato jest povinna nahraditi náklad.

§ 7.

Odst. 1. § 51 zákonného článku XIX. z roku 1907 se mění a bude zníti takto:

Dávky mohou býti stanovami zvýšeny nebo rozšířeny nad nejnižší míru označenou v § 50 v tomto rozsahu:

1. Denní nemocenské může býti zvýšeno v první mzdové třídě až na Kč 2·25, v ostatních mzdových třídách až do 90% nižší hranice denního výdělku mzdové třídy, pohřebné až na 45násobný průměrný denní výdělek pracovní.

2. Nemocenské může býti zvýšeno o 10%, trvá-li nemoc déle 13 neděl, o 20% základu svého, trvá-li nemoc déle 26 neděl, a o 30%, trvá-li nemoc déle 39 neděl.

3. Pro pojištěnce, jejichž pracovní výdělek převyšuje denně Kč 37·50, mohou býti zavedeny zvláštní třídy s průměrným pracovním výdělkem denním 39 a 42 Kč a s denním nemocenským 26 Kč a 28 Kč.

4. Šestinedělkám z kruhů rodinných příslušníků může býti poskytnuto nemocenské 6 neděl před slehnutím a až do 6 neděl po slehnutí až do výše polovičního nemocenského pojištěncova.

5. Prémie na kojení může býti členkám prodloužena až na dobu 26 týdnů.

6. Po stejnou dobu může býti poskytnuta i rodinným příslušníkům, a to až do výše $\frac{1}{4}$ nemocenského pojištěncova.

7. Onemocnělým nebo šestinedělkám zůstavším v domácím ošetřování, může býti přidělen s jich svolením ošetřovatelský personál, šestinedělkám s jich svolením ošetřování v ústavě pro šestinedělky nebo v podobném ústavě. V těchto případech mohou býti vzniklé náklady započítávány na nemocenské až do polovice jeho.

§ 8.

Na případy onemocnění vzniklé před účinností tohoto nařízení nevztahují se ustanovení jeho o dávkách pokladničních.

§ 9.

Ustanovení § 3 zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 63 Sb. z. a n., o výši podpory v nezaměstnanosti, nemění se tímto nařízením.

§ 10.

§ 1 tohoto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení, §§ 2 až 9 prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení. Provedením nařízení pověřuje se ministr sociální péče.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Burger v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Engliš v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Průša v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Gruber v. r.
Husák v. r.	Dr. Fatka v. r.

Dr. Brdlík v. r.